

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2020. gada 11. martā*

Apelācija – Valsts atbalsts – LESD 108. panta 2. punkts – Atbalsts ieguldījumam – Darbības atbalsts – Lidostu infrastruktūra – Publiskais finansējums, kuru Gdiņas un Kosakovas pašvaldības ir piešķirušas *Gdynia-Kosakowo* lidostas izveidei – Eiropas Komisijas lēmums – Ar iekšējo tirgu nesaderīgs atbalsts – Rikojums atgūt atbalstu – Atcelšana ar Eiropas Savienības Vispārējās tiesas nolēmumu – Būtisks procedūras noteikums – Ieinteresēto personu procesuālās tiesības

Lieta C-56/18 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2018. gada 29. janvārī iesniedza

Eiropas Komisija, ko pārstāv *K. Herrmann* un *D. Recchia*, kā arī *S. Noë*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki:

Gmina Miasto Gdynia,

Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o.,

Gdiņa [*Gdynia*] (Polija), ko pārstāv *T. Koncewicz*, *adwokat*, *M. Le Berre*, *advokāts*, kā arī *K. Gruszecka-Spychała* un *P. Rosiak*, *radcowie prawni*,

prasītājas pirmajā instancē,

Polijas Republika, ko pārstāv *B. Majczyna* un *M. Rzotkiewicz*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *J. Regans* [*E. Regan*] (referents), tiesneši *I. Jarukaitis* [*I. Jarukaitis*], *E. Juhāss* [*E. Juhász*], *M. Ilešičs* [*M. Ilešič*] un *K. Likurģs* [*C. Lycourgos*],

ģenerāladvokāts: *E. Tančevs* [*E. Tanchev*],

sekretārs: *M. Aleksejevs* [*M. Aleksejev*], nodaļas vadītājs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 4. aprīļa tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – poļu.

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2019. gada 4. jūlija tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību Eiropas Komisija lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2017. gada 17. novembra spriedumu *Gmina Miasto Gdynia un Port Lotniczy Gdynia Kosakowo*/Komisija (T-263/15, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2017:820), ar kuru tā atcēla Komisijas Lēmuma (ES) 2015/1586 (2015. gada 26. februāris) par pasākumu SA.35388 (13/C) (ex 13/NN un ex 12/N) – Polija – *Gdynia-Kosakowo* lidostas izveide (OV 2015, L 250, 165. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) 2.–5. pantu.

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108.] panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.) un kas bija spēkā faktu norises laikā, 1. pantā bija paredzēts:

“Šajā regulā:

[..]

- h) “ieinteresētās personas” ir visas dalībvalstis un visas personas, uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības, kuru intereses var ietekmēt atbalsta piešķirums, jo īpaši attiecīgā atbalsta saņēmējs, konkurējošie uzņēmumi un arodpapvienības.”
- 3 Šīs regulas 6. panta “Formāla izmeklēšanas procedūra” 1. punktā bija paredzēts:

“Lēmumā sākt formālu izmeklēšanas procedūru rezumē attiecīgus faktiskus un tiesiskus jautājumus, tajā ir Komisijas sākotnējais izvērtējums par to, vai ierosinātajam pasākumam ir atbalsta iezīmes, kā arī izklāstīti iemesli, kas liek šaubīties par tā saderību ar kopējo tirgu. Lēmums aicina attiecīgo dalībvalsti un citas ieinteresētās personas iesniegt piezīmes noteiktā termiņā, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi. Pienācīgi pamatotos gadījumos Komisija var pagarināt šo termiņu.”

- 4 Minētās regulas 9. pants “Lēmuma atcelšana” bija formulēts šādi:

“Komisija var atcelt lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 4. panta 2. vai 3. punktu vai 7. panta 2., 3., 4. punktu, pēc tam, kad attiecīgai dalībvalstij dota iespēja iesniegt savas piezīmes, ja attiecīgais lēmums pamatojas uz nepareizu informāciju, kas sniegta saskaņā ar procedūru un kas bija izšķirošais faktors lēmuma pieņemšanā. Pirms kāda lēmuma atcelšanas un jauna lēmuma pieņemšanas Komisija sāk formālu izmeklēšanas procedūru saskaņā ar 4. panta 4. punktu. *Mutatis mutandis* piemēro 6., 7. un 10. pantu, 11. panta 1. punktu, 13., 14. un 15. pantu.”

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

- 5 Tiesvedības priekšvēsture, kāda tā izriet no pārsūdzētā sprieduma 1.–25. punkta, var tikt apkopota šādi.
- 6 2007. gada jūlijā *Gmina Miasto Gdynia* (Gdiņas pašvaldība, Polija) un *Gmina Kosakowo* (Kosakovas pašvaldība, Polija) ar kapitāla iemaksām pilnā apmērā izveidoja *Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o.* (turpmāk tekstā – “sabiedrība PLGK”) ar mērķi pārveidot *Gdynia-Oksywie* (Polija)

militāro lidostu civilajām vajadzībām. Ar kapitāla iemaksām bija paredzēts segt gan ieguldījumu izmaksas (turpmāk tekstā – “atbalsts ieguldījumam”), gan lidostas pamatdarbības izmaksas tās darbības sākotnējā posmā (turpmāk tekstā – “darbības atbalsts”). Tā atrodas Kosakovas pašvaldības teritorijā, kas ir Pomerānijā, Polijas ziemeļos. Šai jaunajai civilās aviācijas lidostai, kuras pārvaldīšana tika uzticēta sabiedrībai *PLGK*, bija jāklūst par otro lielāko lidostu Pomerānijā un galvenokārt jāapkalpo vispārējā gaisa satiksme, zemo cenu maršruti un čartera aviosabiedrības.

- 7 2012. gada 7. septembrī Polijas Republika paziņoja Komisijai par *Gdynia-Oksywie* militārās lidostas pārveidošanas projekta finansēšanas pasākumu (turpmāk tekstā – “attiecīgais atbalsta pasākums”).
- 8 2012. gada 7. novembrī un 2013. gada 6. februārī Komisija pieprasīja, lai Polijas iestādes sniegtu papildu informāciju par attiecīgo atbalsta pasākumu. Šī informācija Komisijai tika nosūtīta 2012. gada 7. decembrī un 2013. gada 15. martā.
- 9 2013. gada 15. maijā Komisija informēja Polijas iestādes, ka tā paredz nosūtīt attiecīgo atbalsta pasākumu uz nepaziņotā atbalsta reģistru, jo lielākā daļa no paziņotā finansējuma jau ir neatgriezeniski piešķirta.
- 10 Ar 2013. gada 2. jūlija Lēmumu C(2013) 4045 *final* par pasākumu SA.35388 (2013/C) (ex 2013/NN un ex 2012/N) – Polija – *Gdynia-Kosakowo* lidostas izveide (OV 2013, C 243, 25. lpp.; turpmāk tekstā – “lēmums par sākšanu”) Komisija uzsāka formālo izmeklēšanas procedūru saistībā ar attiecīgo atbalsta pasākumu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu un uzaicināja šajā lietā ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus. Komisija nesaņēma nekādus apsvērumus no šīm personām.
- 11 2013. gada 30. oktobrī Komisija pieprasīja, lai Polijas iestādes sniegtu papildu informāciju. Šī informācija tika sniegta 2013. gada 4. un 15. novembrī. Šīs iestādes citu informāciju nosūtīja 2013. gada 3. decembrī un 2014. gada 2. janvārī.
- 12 2014. gada 11. februārī Komisija pieņēma Lēmumu 2014/883/ES par pasākumu SA.35388 (13/C) (ex 13/NN un ex 12/N) – Polija – *Gdynia-Kosakowo* lidostas izveide (OV 2014, L 357, 51. lpp.), kurā tā konstatēja, ka paredzētais finansējuma projekts ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, tostarp tādēļ, ka, saņemot atbalsta pasākumu, kuru Gdiņas pašvaldība un Kosakovas pašvaldība piešķir sabiedrībai *PLGK*, šī sabiedrība ieguva ekonomisko priekšrocību, kuru tā nebūtu ieguvusi parastos tirgus apstākļos. Līdz ar to, uzskatot, ka attiecīgais atbalsta pasākums ir valsts atbalsts LESD 107. panta izpratnē, Komisija uzdeva Polijas iestādēm atgūt šo sabiedrībai *PLGK* izmaksāto atbalstu.
- 13 Attiecīgi 2014. gada 8. un 9. aprīlī Gdiņas pašvaldība kopā ar sabiedrību *PLGK* un Kosakovas pašvaldību Vispārējā tiesā cēla prasības atcelt Lēmumu 2014/883 (lietas T-215/14 un T-217/14). Ar atsevišķiem dokumentiem, kas iesniegti tajā pašā dienā, tās arī lūdza apturēt šī lēmuma izpildi (lietas T-215/14 R un T-217/14 R).
- 14 2014. gada 20. augustā Vispārējās tiesas priekšsēdētājs noraidīja pieteikumus par pagaidu noregulējumu (rikojumi, 2014. gada 20. augusts, *Gmina Miasto Gdynia un Port Lotniczy Gdynia Kosakowo*/Komisija, T-215/14 R, nav publicēts, EU:T:2014:733, kā arī 2014. gada 20. augusts, *Gmina Kosakowo*/Komisija, T-217/14 R, nav publicēts, EU:T:2014:734).
- 15 2015. gada 26. februārī Komisija tajā pašā aktā atcēla Lēmumu 2014/883 un aizstāja to ar apstrīdēto lēmumu.
- 16 Apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa ir formulēta šādi:

“1. pants

[Lēmums 2014/883] ir atcelts.

2. pants

1. Kapitāls, kas laikposmā no 2007. gada 28. augusta līdz 2013. gada 17. jūnijam iepludināts [sabiedrībā *PLGK*], ir valsts atbalsts, ko [Polijas Republika] nelikumīgi īstenojusi, pārkāpjot [LESD] 108. panta 3. punktu, un kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu, izņemot, ciktāl iepludinātais kapitāls izmantots ieguldījumiem, kas vajadzīgi tādu darbību veikšanai, kuras saskaņā ar [lēmumu par sāksanu] uzskatāmas par valsts politikas kompetencē esošām darbībām.

2. Kapitāls, ko [Polijas Republika] pēc 2013. gada 17. jūnija plāno iepludināt [sabiedrībā *PLGK*], lai pārveidotu *Gdynia-Kosakowo* militāro lidlauku par civilās aviācijas lidostu, ir valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu. Tāpēc šo valsts atbalstu nedrīkst īstenot.

3. pants

1. [Polijas Republika] atgūst no atbalsta saņēmēja 2. panta 1. punktā minēto atbalstu.

4. pants

1. Lēmuma 2. panta 1. punktā minēto atbalstu un 3. panta 2. punktā minētos procentus atgūst nekavējoties un efektīvi.

2. [Polijas Republika] nodrošina šā lēmuma īstenošanu četru mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas.

5. pants

1. Divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas dienas [Polijas Republika] iesniedz Komisijai šādu informāciju:

- a) kopējā no saņēmēja atgūstamā summa (pamatsumma un procenti);
- b) sīks jau veikto un plānoto šā lēmuma izpildes pasākumu apraksts;
- c) dokumenti, kas apliecina, ka atbalsta saņēmējam ir pieprasīta atbalsta atmaksa.

2. [Polijas Republika] informē Komisiju par šā lēmuma īstenošanas nolūkā veikto valsts pasākumu norisi, līdz 2. panta 1. punktā minētā atbalsta un 3. panta 2. punktā minēto procentu atgūšana ir pabeigta. Pēc Komisijas vienkārša pieprasījuma tā nekavējoties sniedz informāciju par jau veiktajiem un plānotajiem šā lēmuma izpildes pasākumiem. Tā arī sniedz sīku informāciju par atbalsta un procentu summām, kas no saņēmēja jau atgūtas.

[..]”

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 17 2015. gada 23. aprīlī Kosakovas pašvaldība, prasītāja lietā T-217/14, cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu (lieta T-209/15).
- 18 2015. gada 15. maijā Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK*, prasītājas lietā T-215/14, cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu.

- 19 2015. gada 30. novembrī Vispārējā tiesa ar rīkojumu konstatēja, ka vairs nav jālemj par prasībām, kas celtas lietās T-215/14 un T-217/14 (rīkojumi, 2015. gada 30. novembris, *Gmina Miasto Gdynia* un *Port Lotniczy Gdynia Kosakowo*/Komisija, T-215/14, nav publicēts, EU:T:2015:965, kā arī 2015. gada 30. novembris, *Gmina Kosakowo*/Komisija, T-217/14, nav publicēts, EU:T:2015:968).
- 20 Ar 2015. gada 1. decembra lēmumu Vispārējās tiesas sestās palātas priekšsēdētājs atļāva Polijas Republikai iestāties lietā Gdiņas pašvaldības un sabiedrības *PLGK* prasījumu atbalstam to prasībā atcelt apstrīdētā lēmuma 2.–5. pantu.
- 21 Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa, pirmkārt, izvērtēja šīs prasības sesto pamatu, ar kuru tostarp tika apgalvots ieinteresēto personu procesuālo tiesību pārkāpums šajā lietā. Šajā kontekstā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 71. punktā ir norādījusi, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija vairs nav pamatojusies, kā tā to bija darījusi lēmumā par sāksanu un Lēmumā 2014/883, uz Valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņem 2007.–2013. gadam (OV 2006, C 54, 13. lpp.; turpmāk tekstā – “Valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnes”), lai analizētu, vai darbības atbalsts bija saderīgs ar iekšējo tirgu, bet gan uz principiem, kas izklāstīti Komisijas paziņojumā “Pamatnostādnes par valsts atbalstu lidostām un aviokompānijām” (OV 2014, C 99, 3. lpp.; turpmāk tekstā – “2014. gada pamatnostādnes”).
- 22 Pārsūdzētā sprieduma 73. punktā Vispārējā tiesa uzsvēra, ka papildus valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņu nomaiņai uz 2014. gada pamatnostādņem Komisija ir arī veikusi izmaiņas atkāpē, kas izvērtēta saistībā ar LESD 107. panta 3. punktu. It īpaši Vispārējā tiesa šajā ziņā uzsvēra, ka lēmumā par sāksanu un Lēmumā 2014/883 Komisija ir rīkojusies LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētās atkāpes ietvaros, lai gan apstrīdētajā lēmumā darbības atbalsta saderība tiek analizēta saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu.
- 23 Pārsūdzētā sprieduma 78. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka jaunais tiesiskais režīms, kuru Komisija ir piemērojusi apstrīdētajā lēmumā, ietver būtiskus grozījumus salīdzinājumā ar iepriekš spēkā esošo tiesisko režīmu, kas ņemts vērā lēmumā par sāksanu un Lēmumā 2014/883.
- 24 Šī sprieduma 79. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka starp 2014. gada pamatnostādņu publicēšanas datumu un apstrīdētā lēmuma pieņemšanu ieinteresētajām personām šajā gadījumā nebija dota iespēja lietderīgi iesniegt savus apsvērumus par minēto pamatnostādņu piemērojamību un iespējamo ietekmi.
- 25 Minētā sprieduma 81. punktā Vispārējā tiesa noraidīja Komisijas argumentu, ka sabiedrība *PLGK* neesot pierādījusi nedz to, kādā mērā apstākļi, ka tā nebija uzaicināta paust savu viedokli par 2014. gada pamatnostādņu piemērošanu, varēja ietekmēt tās tiesisko situāciju, nedz to, kādā mērā iespēja paust savu viedokli par šīm pamatnostādņem būtu varējusi izraisīt to, ka apstrīdētajam lēmumam varēja būt citāds saturs. Šajā ziņā Vispārējā tiesa it īpaši ir balstījusies uz to, ka ieinteresēto personu tiesībām iesniegt savus apsvērumus ir būtiskas formālas prasības raksturs LESD 263. panta izpratnē, kura pārkāpums, ko konstatējusi Vispārējā tiesa, izraisa akta, kurā pieļauta kļūda, atcelšanu, nepastāvot nepieciešamībai pierādīt ietekmi uz lietas dalībnieku, kurš atsaucas uz šādu pārkāpumu, ne arī to, ka administratīvajai procedūrai varēja būt citāds rezultāts.
- 26 Visbeidzot šī paša sprieduma 87. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisijas arguments, ar kuru tiek apgalvots, ka apsvērumi, saskaņā ar kuru darbības atbalsts neesot saderīgs ar iekšējo tirgu tāpēc, ka pats atbalsts ieguldījumam nav saderīgs ar šo tirgu, izrietot no autonoma juridiskā pamata, kas izriet no LESD, Komisija pirmo reizi to izvirzīja tiesas sēdē Vispārējā tiesā un to neapstiprina ne Lēmuma 2014/883, ne apstrīdētā lēmuma formulējums.
- 27 Šajos apstākļos Vispārējā tiesa apmierināja prasības sesto pamatu un līdz ar to atcēla apstrīdētā lēmuma 2.–5. pantu, neizvērtējot pārējos šīs prasības pamatojumam izvirzītos pamatus.

Lietas dalībnieku prasījumi

28 Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- noraidīt sestā prasības pamata trešo iebildumu kā nepamatotu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai pārējo piecu prasības pamatu izskatīšanai;

pakārtoti:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl rezolutīvās daļas 1) punkts attiecas uz secinājumiem apstrīdētajos lēmumos, kas attiecas uz atbalstu ieguldījumam;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai pārējo piecu prasības pamatu izskatīšanai;

katrā ziņā:

- atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu pirmajā instancē un apelācijas instancē.

29 Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* lūdz apelācijas sūdzību noraidīt un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

30 Polijas Republika lūdz apelācijas sūdzību noraidīt.

Par apelācijas sūdzību

Par apelācijas sūdzības pieņemamību

31 Formāli neizvirzot apelācijas sūdzības nepieņemamību, Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* norāda, ka dažādo tās pamatojumam izvirzīto pamatu apjoms un saturs nav pietiekami skaidri. Šie pamati apelācijas sūdzības 32. punktā, apakšsadaļās pirms dažādiem iebildumiem un pašā šo pamatu saturā esot formulēti atšķirīgi.

32 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no LESD 256. panta 1. punkta otrās daļas, Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas un Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunkta izriet, ka apelācijas sūdzībā precīzi ir jānorāda tā sprieduma vai rīkojuma apstrīdētās daļas, kura atcelšana tiek pieprasīta, kā arī juridiskie argumenti, kas konkrēti izvirzīti šīs prasības atbalstam. Tiesas Reglamenta 169. panta 2. punktā ir precizēts, ka izvirzītajos tiesību pamatos un argumentos precīzi norāda apstrīdētos Vispārējās tiesas nolēmuma motīvu daļas punktus (rīkojums, 2019. gada 15. janvāris, *CeramTec/EUIPO*, C-463/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:18, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Šajā lietā ir jānorāda, ka Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* tikai vispārīgi apgalvo, ka apelācijas sūdzības pamati nav skaidri, jo to izklāstā ir izmantoti dažādi formulējumi. Tās tomēr nepaskaidro, kādā ziņā šādas atšķirības liedz saprast Komisijas argumentus, kas izvirzīti apelācijas sūdzībā. Turklāt Komisija katrā no savas apelācijas sūdzības pamatiem precīzi identificē pārsūdzētā sprieduma apstrīdētās daļas un detalizēti izklāsta juridiskos argumentus, kas konkrēti pamato tās prasību atcelt minēto spriedumu, tādējādi ļaujot ikvienam samērā rūpīgam lietas dalībniekam saprast tā saturu un Tiesai veikt tiesiskuma pārbaudi (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 28. janvāris,

Heli-Flight/AESA, C-61/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:59, 77. punkts). Gdiņas pašvaldības un sabiedrības *PLGK* rakstveida apsvērumos izklāstītā argumentācija liecina, ka tās varēja saprast apelācijas sūdzības pamatus.

34 Tādējādi šo apelācijas sūdzību nevar uzskatīt par nepieņemamu kopumā.

35 Ir jāpiebilst, ka, ciktāl Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* izvirza atšķirīgu argumentāciju, lai konkrēti apstrīdētu otrā pamata pieņemamību, šī argumentācija tiks iztirzāta šī pamata pārbaudes ietvaros.

Par lietas būtību

36 Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz tiesību kļūdām saistībā ar tiesību, kuras ieinteresētajām personām šajā lietā izriet no LESD 108. panta 2. punkta, apjomu, otrais attiecas uz kļūdainu apstrīdētā lēmuma interpretāciju un trešais, kas ir iesniegts pakārtoti, attiecas uz pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1) punkta nesamērīgo raksturu.

Par pirmā pamata pirmo daļu

Lietas dalībniekus argumenti

37 Ar pirmā pamata pirmo daļu Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 69.–89. punktā ir kļūdaini piemērojusi ar LESD 108. panta 2. punktu ieinteresētajām personām piešķirtās tiesības iesniegt apsvērumus pretēji 2008. gada 8. maija spriedumam *Ferriere Nord*/Komisija (C-49/05 P, nav publicēts, EU:C:2008:259), šīs tiesības šīs lietas apstākļos kļūdaini kvalificējot kā “būtisku procedūras noteikumu”, kura neievērošana automātiski izraisa šī lēmuma spēkā neesamību, un šajā ziņā nav jāpierāda šī pārkāpuma ietekme uz ieinteresētās personas situāciju vai šajā lēmumā izdarītajiem secinājumiem.

38 Komisija apgalvo, ka visas juridiskās sekas, kas izriet no attiecīgo tiesību kļūdainas kvalificēšanas par “būtiskiem procedūras noteikumiem”, arī skar kļūda tiesību piemērošanā. It īpaši Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 70. punktā esot kļūdaini konstatējusi, ka tai bija tiesības pēc savas ierosmes pārbaudīt šī būtiskā procedūras noteikuma pārkāpumu kā absolūtu pamatu.

39 Turklāt Vispārējā tiesā izvirzītie argumenti par šādu pārkāpumu būtu bijuši nepieņemami, jo tie attiecās uz apstrīdētajā lēmumā izmantoto tiesisko režīmu, tādēļ ka sabiedrība *PLGK* šo argumentāciju izvirzīja tikai replikas raksta stadijā, ko pēdējā minētā iesniedza pirmajā instancē.

40 Pārsūdzētā sprieduma 70. punktā kvalificējot minēto argumentāciju kā pieteikumā par lietas ierosināšanu “iepriekš tieši vai netieši izvirzīta pamata papildinājumu” un atzīstot to par pieņemamu, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi noteikumu, kas aizliedz izvirzīt jaunus pamatus tiesvedības laikā.

41 Tā kā šajā prasības pieteikumā Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* izvirzīja pamatu, kas attiecas uz to procesuālo garantiju pārkāpumu, pieņemot apstrīdēto lēmumu, jo tām neesot bijusi iespēja iesniegt apsvērumus, tās norāda uz to, ka pirms šī lēmuma pieņemšanas nav uzsākta jauna oficiālā izmeklēšanas procedūra, kas būtu ļāvusi izvērtēt tiesiskās sekas ar sabiedrisko pienākumu izpildi saistīto izdevumu izslēgšanai no valsts atbalsta tvēruma. Tādējādi šis pamats bija balstīts uz pilnīgi atšķirīgu pamatojumu salīdzinājumā ar to, ka attiecas uz neapspriešanos ar Gdiņas pašvaldību un sabiedrību *PLGK* saistībā ar 2014. gada pamatnostādņem.

- 42 Komisija piebilst, ka, lai gan tikai par atbalsta piešķiršanu atbildīgajai dalībvalstij ir tiesības uz aizstāvību, šajā gadījumā Polijas Republika tomēr nav cēlusi prasību atcelt apstrīdēto lēmumu, pamatojoties uz tās tiesību uz aizstāvību vai tiesību uz sacīkstes principu pārkāpumu, un kā persona, kas iestājusies lietā, nevar izvirzīt šādu pamatu.
- 43 Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* uzskata, ka pirmā pamata pirmā daļa nav pamatota.
- 44 Tās uzskata, ka Komisija mēģina mazināt šajā lietā ieinteresēto personu tiesību iesniegt apsvērumus nozīmi, atsaucoties uz pastāvīgo judikatūru, saskaņā ar kuru ieinteresēto personu loma formālajā izmeklēšanas procedūrā ir tikai informācijas avots Komisijai. Šādi argumenti esot pretrunā pašreizējam Savienības tiesību stāvoklim, jo Komisijas šajā ziņā minētie spriedumi esot pasludināti pirms Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) stāšanās spēkā.
- 45 Turpmāk esot jāņem vērā ieinteresēto personu tiesības tikt uzklautām pirms Komisijas lēmuma pieņemšanas. Pretēji tam, ko šajā ziņā apgalvojot prasītāja, Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* neapgalvojot, ka tas, ka Harta ir pilnībā piemērojama Komisijas īstenotajām procedūrām un ka tās 41. panta 2. punkta a) apakšpunkts, kurā ir paredzēts, ka ikvienai personai ir tiesības tikt uzklautai, pirms attiecībā uz to tiek veikts kāds individuāls pasākums, kas to nelabvēlīgi ietekmē, ir piemērojams tāda atbalsta saņēmējai kā sabiedrība *PLGK*, nozīmētu, ka, piemērojot Hartas tiesību normas, Gdiņas pašvaldībai un sabiedrībai *PLGK* būtu tiesības piedalīties uz sacīkstes principu balstītās debatēs ar Komisiju.
- 46 Turklāt pretēji tam, ko apgalvojot Komisija, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 70. punktā esot pamatoti noraidījusi tās argumentu, ka sabiedrības *PLGK* replikas rakstā izvirzītā argumentācija par apstrīdētajā lēmumā izmantotā tiesiskā režīma grozīšanu esot jauns pamats. Turklāt tas, ka Vispārējā tiesa esot precizējusi, ka tā pēc savas ierosmes var izvirzīt būtiska procedūras noteikuma pārkāpumu, nenozīmējot, ka tā šajā gadījumā ir izvērtējusi šo pārkāpumu pēc savas ierosmes.
- 47 Pirmā pamata pirmajā daļā Komisija esot koncentrējusies uz 2008. gada 8. maija spriedumu *Ferriere Nord/Komisija* (C-49/05 P, nav publicēts, EU:C:2008:259), piedāvājot šauru interpretāciju, lai gan Vispārējā tiesa esot atsaukusies arī uz citiem Tiesas un Vispārējās tiesas spriedumiem, it īpaši uz 2008. gada 11. decembra spriedumu *Komisija/Freistaat Sachsen* (C-334/07 P, EU:C:2008:709). No šī pēdējā minētā sprieduma 56. punkta izrietot, – ja tiesiskais režīms, saskaņā ar kuru dalībvalsts ir paziņojusi par plānoto atbalstu, mainās, pirms Komisija pieņem savu lēmumu, tai ir jālūdz ieinteresētajām personām paust nostāju par šī atbalsta saderību ar jaunajiem noteikumiem. Pienākums lūgt ieinteresētās personas paust nostāju joprojām esot norma, izņemot, ja jaunais tiesiskais režīms neietver būtiskus grozījumus salīdzinājumā ar iepriekš spēkā esošo.
- 48 2008. gada 8. maija spriedums *Ferriere Nord/Komisija* (C-49/05 P, nav publicēts, EU:C:2008:259) neļaujot Komisijai izstrādāt vispārējus noteikumus, kas piemērojami jebkurai situācijai, jo faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas ir būtiski lietā, kurā tika taisīts šis spriedums, atšķiroties no tiem, kas analizēti pārsūdzētajā spriedumā. It īpaši, pirmkārt, lietā, kurā tika pasludināts 2008. gada 8. maija spriedums *Ferriere Nord/Komisija* (C-49/05 P, nav publicēts, EU:C:2008:259), ne lietas dalībnieki, ne Vispārējā tiesa neesot norādījuši uz būtiskām atšķirībām starp lēmumu sākt procedūru un apstrīdēto lēmumu, kā tās, kuras Vispārējā tiesa ir konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 67.–71. punktā.
- 49 Otrkārt, šajā lietā Lēmums 2014/883, ar ko izbeidz Komisijas procedūru, jau esot ticis pieņemts un par to esot celta prasība Vispārējā tiesā, un pēc sekojošās tā atsaukšanas nekavējoties esot notikusi atkārtota atsāktās procedūras izbeigšana, kas tā neesot bijis lietā, kurā tika pasludināts 2008. gada 8. maija spriedums *Ferriere Nord/Komisija* (C-49/05 P, nav publicēts, EU:C:2008:259).
- 50 Treškārt, Vispārējā tiesa pēdējā minētajā spriedumā esot skaidri norādījusi, ka principi, kas noteikti abos attiecīgā valsts atbalsta tiesiskajos režīmos, būtībā ir identiski. Tiesa esot arī norādījusi uz šo līdzību minētajā spriedumā. Savukārt pārsūdzētā sprieduma 67.–78. punktā Vispārējā tiesa esot precīzi

pierādījusi, ka ar jaunajiem 2014. gada pamatnostādņu noteikumiem, kurus Komisija piemēroja apstrīdētajā lēmumā, tika izdarīti būtiski grozījumi salīdzinājumā ar iepriekš spēkā esošo tiesisko režīmu, kas tika ņemts vērā lēmumā par sāksanu, kā arī Lēmumā 2014/883.

- 51 Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* uzskata, ka šie grozījumi, kā arī Komisijas pienākums pietiekami definēt savas pārbaudes ietvarus lika Vispārējai tiesai šajā lietā Komisijas pienākumu ļaut ieinteresētajām personām iesniegt savus apsvērumus par “būtisku procedūras noteikumu” atbilstoši 2008. gada 11. decembra sprieduma Komisija/*Freistaat Sachsen* (C-334/07 P, EU:C:2008:709) 55. punktam. Tik apjomīgi grozījumi, ļoti iespējams, būtu bijuši pamats jaunai formālai izmeklēšanas procedūrai saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 6. pantu, par ko šie lietas dalībnieki noteikti būtu norādījuši savos apsvērumos, ja tiem būtu bijusi iespēja tos formulēt.
- 52 Komisijas aizstāvētā pieeja esot pretrunā arī nostājai, kas pausta ģenerālvokātes E. Šarpstones [*E. Sharpston*] secinājumos lietā Spānija/Komisija (C-114/17 P, EU:C:2018:309), saskaņā ar kuru dalībvalsts tiesības tikt uzklausītai Komisijā tādā situācijā, kāda ir šajā lietā, esot būtisks procedūras noteikums. Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* tādējādi piekrīt viedoklim, kas pausts šajos secinājumos un saskaņā ar kuru nav svarīgi, vai attiecīgajai dalībvalstij izdodas pierādīt *in concreto*, ka Komisijas lēmums par valsts atbalstu būtu bijis atšķirīgs, ja tā nebūtu pārkāpusi šīs tiesības. Šāds nosacījums katrā ziņā esot spekulatīvs un esot grūti noteikt prasīto pierādījumu līmeni un precizitātes pakāpi, lai pierādītu, ka attiecīgais lēmums patiešām būtu bijis atšķirīgs.
- 53 Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* norāda, ka tad, kad Komisija 2014. gada 31. martā pieņēma 2014. gada pamatnostādnes, tā aicināja gan dalībvalstis, gan atbalsta saņēmējas lidostas iesniegt savus apsvērumus par pasākumiem, attiecībā uz kuriem Komisija bija sākusi formālas izmeklēšanas procedūras. Šajā uzaicinājumā esot minētas 23 procedūras, kas attiecoties uz valsts atbalstu lidostām vai aviosabiedrībām, bet neesot runa par lietas materiāliem attiecībā uz *Gdynia-Kosakowo* lidostu, jo šī lieta esot izbeigta ar Lēmumu 2014/883. Šādu pieeju varētu kvalificēt kā “diskriminējošu”. Šajā ziņā nav nozīmes tam, ka šis lēmums tika pieņemts, jo pēc tam tas tika atsaukts un Komisija esot atsākusi administratīvo procedūru šajā lietā līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai.
- 54 Polijas Republika arī uzskata, ka pirmā pamata pirmā daļa nav pamatota.
- 55 It īpaši tā apgalvo, ka no pārsūdzētā sprieduma nekādi neizriet, ka Vispārējā tiesa šajā lietā ieinteresētajām personām būtu piešķirusi tiesības uz aizstāvību. Savukārt Vispārējā tiesa esot nospriedusi, ka Komisijai bija jāaicina pēdējās minētās iesniegt savus argumentus pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, ņemot vērā ar 2014. gada pamatnostādņēm izdarīto grozījumu apjomu. Tiesības formulēt apsvērumus neattiecas tikai uz tiesībām uz aizstāvību, bet esot plašākas. Tas it īpaši esot Hartas 41. pantā paredzēto tiesību uz labu pārvaldību, uz kurām Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* varētu atsaukties, būtisks elements, kā arī tiesību uz tiesiskās palāvības aizsardzību būtisks elements.
- 56 Komisijas aizstāvētā nostāja turklāt varot apdraudēt šīs pamattiesības, jo šajā gadījumā fundamentālo atšķirību dēļ starp Pamatnostādņēm par valstu reģionālo atbalstu un 2014. gada pamatnostādņēm nav iespējams pierādīt, ka tas, ka procedūras valsts atbalsta jomā dalībniekiem ir liegta iespēja iesniegt apsvērumus, ir ietekmējis šīs procedūras iznākumu. No tā izrietot, ka Komisija varēja neņemt vērā pienākumu uzklausīt lietas dalībniekus, nebaidoties no nelabvēlīgām sekām.
- 57 Komisija neesot apstrīdējusi fundamentālas atšķirības starp Pamatnostādņēm par valstu reģionālo atbalstu un 2014. gada pamatnostādņēm un neesot arī apšaubījusi faktu, ka tā šajā lietā ieinteresētajām personām nav devusi iespēju iesniegt apsvērumus pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.
- 58 Lai gan Tiesa 2008. gada 8. maija spriedumā *Ferriere Nord*/Komisija (C-49/05 P, nav publicēts, EU:C:2008:259) nav skaidri norādījusi, ka tiesības iesniegt apsvērumus ir būtisks procedūras noteikums, tā to arī neesot izslēgusi. Attiecībā uz 2008. gada 11. decembra spriedumu Komisija/

Freistaat Sachsen (C-334/07 P, EU:C:2008:709) Komisija neesot ņēmusi vērā minētā sprieduma 55. punktu, kurā Tiesa esot skaidri norādījusi, ka Komisijas pienākums ļaut ieinteresētajām personām iesniegt savus apsvērumus ir būtisks procedūras noteikums. Komisija esot vienīgi atsaukusies uz šī sprieduma 56. punktu, lai gan minētā sprieduma 55. un 56. punkts esot jāinterpretē kopā.

- 59 Komisija arī neesot ņēmusi vērā, ka ģenerālvokātes E. Šarpstones secinājumos lietā Spānija/Komisija (C-114/17 P, EU:C:2018:309) tika piedāvāts, ka, ciktāl Komisija savu lēmumu par grozījumiem ir balstījusi uz informāciju, par kuru lietas dalībnieks nav varējis iesniegt apsvērumus, tā ir rīkojusies, pārkāpjot šī lietas dalībnieka tiesības tikt uzklausītam un līdz ar to labas pārvaldības principu.
- 60 Turklāt neatkarīgi no prasītāju tiesību iesniegt apsvērumus pārkāpuma Komisija esot aizskārusi Polijas Republikas kā dalībvalsts, kas ir apstrīdētā lēmuma adresāte, tiesības uz aizstāvību, liedzot tai izvirzīt savus argumentus pirms šī lēmuma pieņemšanas. Polijas Republikai kā personai, kas iestājusies lietā, esot tiesības šajā tiesvedībā atsaukties uz tās tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.
- 61 Komisijas izvirzītie argumenti, ar kuriem tā apstrīd Polijas Republikas iespēju izvirzīt šādu pārkāpumu, esot nepieņemami tā novēlotības dēļ, jo Komisija šo iespēju pirmo reizi esot apstrīdējusi tikai Tiesā iesniegtā replikas rakstā stadijā, lai gan Polijas Republika esot norādījusi uz minēto pārkāpumu kopš tiesvedības pirmajā instancē sākuma.

Tiesas vērtējums

- 62 Iesākumā ir jānorāda, pirmkārt, ka Vispārējā tiesa tajā celtās prasības sestā pamata trešais iebildumu ir izvērtējusi nevis no tiesībām uz aizstāvību skatpunkta, kuras ir vienīgi dalībvalstīm kā valsts atbalsta izvērtēšanas procedūru pusēm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2002. gada 24. septembris, *Falck* un *Acciaierie di Bolzano*/Komisija, C-74/00 P un C-75/00 P, EU:C:2002:524, 80.–83. punkts), bet ņemot vērā ieinteresēto personu tiesības iesniegt apsvērumus saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu.
- 63 Kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 89. punkta, konstatējot šo pēdējo minēto tiesību pārkāpumu šajā lietā, Vispārējā tiesa uzskatīja, ka nebija jālemj tostarp par Gdiņas pašvaldības un sabiedrības *PLGK* iespēju Vispārējā tiesā atsaukties uz Polijas Republikas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, kas arī tika izvirzīts šīs dalībvalsts iestāšanās rakstā.
- 64 Līdz ar to šajā tiesvedības stadijā nav jāizvērtē Tiesā iesniegtie argumenti par, no vienas puses, jautājumu par to, vai Polijas Republikai kā personai, kas iestājusies lietā pirmajā instancē, ir tiesības izvirzīt pamatu par tās tiesību uz aizstāvību vai tiesību uz debatēm, kuras balstītas uz sacīkstes principu, pārkāpumu, lai gan tā nav cēlusi prasību atcelt apstrīdēto lēmumu, pamatojoties uz šo tiesību pārkāpumu, un, no otras puses, jautājumu, vai šāds pārkāpums izraisa apstrīdētā lēmuma atcelšanu. No tā izriet, ka, lai izvērtētu šo apelācijas sūdzību, nav arī jāizvērtē minētās dalībvalsts Tiesā izvirzītie argumenti par Komisijas Tiesā sniegtās argumentācijas nepieņemamību, ar kuru Komisija apstrīd Polijas Republikas iespēju atsaukties uz šādu pārkāpumu.
- 65 Otrkārt, no pārsūdzētā sprieduma, it īpaši no tā 89. punkta, izriet, ka Vispārējā tiesa nav arī lēmusi par Komisijas pienākumu aicināt ieinteresētās personas šajā lietā iesniegt savus apsvērumus par apstrīdētajā lēmumā veiktajiem faktu grozījumiem, tādējādi koncentrējoties uz šo pienākumu, ciktāl tas attiecas uz minētajā lēmumā piemēroto jauno tiesisko režīmu. Līdz ar to Tiesai nav arī jāizvērtē Gdiņas pašvaldības un sabiedrības *PLGK* izvirzītie argumenti, ar kuriem tās pārmet Komisijai, ka tā nav uzaicinājusi šajā lietā ieinteresētās personas iesniegt savu viedokli, ņemot vērā jaunus faktus, kas ietverti apstrīdētajā lēmumā.
- 66 Treškārt, saistībā ar Komisijas argumentāciju, kas izklāstīta šī sprieduma 39.–41. punktā, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 84. panta 1. punktu tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem,

kas ir kļuvoši zināmi iztiesāšanas laikā. Tomēr pamats vai arguments, ar kuru tiek izvērsti kāds sākotnēji pieteikumā par lietas ierosināšanu tieši vai netieši norādīts pamats un kas ir cieši ar to saistīts, ir jāatzīst par pieņemamu (spriedums, 2013. gada 11. jūlijs, *Ziegler/Komisija*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 67 Šajā lietā nav strīda par to, kā Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 70. punktā, ka savā pieteikumā par lietas ierosināšanu Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* ir norādījušas, ka tām bija jābūt iespējai izteikties par Komisijas jaunajiem argumentiem un jauno analīzi un ka pienākumu neizpilde, uz kuru tās šajā ziņā atsaucas, pati par sevi ir būtisku procedūras noteikumu pārkāpums. Komisija arī neapstrīd, kā Vispārējā tiesa ir norādījusi arī minētajā 70. punktā, ka prasības pieteikuma II.14. punkts, kurā ir apkopotī pamati, kas izvirzīti prasības pamatojumam Vispārējā tiesā, tostarp ir formulēts šādi: “būtisku procedūras noteikumu, kas izpaužas kā prasītāju tiesības iesniegt apsvērumus un paust nostāju, pārkāpums”.
- 68 Šādos apstākļos, nepieļaujot tiesību kļūdu, Vispārējā tiesa šajā pašā 70. punktā ir nospriedusi, ka sabiedrības *PLGK* replikas rakstā izvirzītais arguments par ieinteresēto personu tiesību iesniegt apsvērumus par jaunā tiesiskā režīma, ar kuru šī sabiedrība tieši norādīja uz jauno Komisijas analīzi apstrīdētajā lēmumā, atbilstību ir uzskatāms par prasības pieteikumā izvirzīto pamatu par būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu attiecībā uz Gdiņas pašvaldības un sabiedrības *PLGK* tiesībām iesniegt savus apsvērumus.
- 69 Ņemot vērā, ka Vispārējā tiesa pamatoti ir konstatējusi šī argumenta pieņemamību, tā pamatoti varēja to izvērtēt pēc būtības neatkarīgi no tā, vai, kā tā ir norādījusi arī pārsūdzētā sprieduma 70. punktā, tā pēc savas ierosmes varēja izvirzīt pārkāpumu, kas ir minētā argumenta priekšmets, kā absolūtu pamatu.
- 70 Pēc tam, kad ir izdarīti šie sākotnējie konstatējumi, attiecībā uz tiesībām, kuru pārkāpumu Vispārējā tiesa tādējādi ir atzinusi par tādu, kura dēļ ir jāatceļ apstrīdētā lēmuma 2.–5. pants, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru potenciālie valsts atbalsta saņēmēji uzņēmumi tiek uzskatīti par ieinteresētajām personām un ka Komisijai LESD 108. panta 2. punktā paredzētajā pārbaudes stadijā ir jāaicina tās iesniegt savus apsvērumus (spriedumi, 1993. gada 15. jūnijs, *Matra/Komisija*, C-225/91, EU:C:1993:239, 16. punkts; 1998. gada 2. aprīlis, *Komisija/Sytraval* un *Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 59. punkts, kā arī 2008. gada 11. septembris, *Vācija u.c./Kronofrance*, C-75/05 P un C-80/05 P, EU:C:2008:482, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 71 Lai gan šīs ieinteresētās personas nevar atsaukties uz tiesībām uz aizstāvību, tām tomēr ir tiesības tikt atbilstošā apmērā iesaistītām Komisijas īstenotajā administratīvajā procedūrā, ņemot vērā lietas apstākļus (spriedums, 2008. gada 8. maijs, *Ferriere Nord/Komisija*, C-49/05 P, nav publicēts, EU:C:2008:259, 69. punkts).
- 72 Tiesa, piemērojot LESD 108. panta 2. punktu, ir nospriedusi, ka paziņojuma publicēšana *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir piemērots līdzeklis, lai paziņotu visām ieinteresētajām personām par procedūras sākšanu. Šī paziņojuma mērķis ir iegūt no tām visu informāciju, kas ir paredzēta, lai Komisijai viestu skaidrību par tās rīcību nākotnē. Šāda procedūra sniedz arī citām dalībvalstīm un ieinteresētajām aprindām garantiju, ka tās tiks uzklautas (spriedums, 2002. gada 24. septembris, *Falck* un *Acciaierie di Bolzano/Komisija*, C-74/00 P un C-75/00 P, EU:C:2002:524, 80. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 73 Valsts atbalsta kontroles procedūra, ņemot vērā tās vispārējo saturu, tomēr ir procedūra, kuru uzsāk pret dalībvalsti, kas ir atbildīga par atbalsta piešķiršanu, ņemot vērā tās pienākumus saskaņā ar Savienības tiesībām. Lai ievērotu tiesības uz aizstāvību gadījumā, ja dalībvalstij nav dota iespēja komentēt noteiktu informāciju, Komisija nevar to iekļaut savā lēmumā pret šo dalībvalsti (spriedums, 2002. gada 24. septembris, *Falck* un *Acciaierie di Bolzano/Komisija*, C-74/00 P un C-75/00 P, EU:C:2002:524, 81. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 74 Valsts atbalsta kontroles procedūrā ieinteresētajām personām, izņemot attiecīgo dalībvalsti, ir tikai šī sprieduma 72. punktā atgādinātā loma un šajā ziņā tās pašas nevar iesaistīties tādās debatēs, kas balstītas uz sacikstes principu, ar Komisiju, kādās var piedalīties minētā dalībvalsts (spriedums, 2002. gada 24. septembris, *Falck un Acciaierie di Bolzano*/Komisija, C-74/00 P un C-75/00 P, EU:C:2002:524, 82. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 75 Nevienā tiesību normā par valsts atbalsta kontroles procedūru starp ieinteresētajām personām nav paredzēta īpaša loma šāda atbalsta saņēmējam. Šajā ziņā ir jāprecizē, ka valsts atbalsta kontroles procedūra nav procedūra, kas uzsākta “pret” atbalsta saņēmēju vai saņēmējiem, kas nozīmētu, ka tas vai tie varētu atsaukties uz tikpat plašām tiesībām kā tiesībām uz aizstāvību pašām par sevi (spriedums, 2002. gada 24. septembris, *Falck un Acciaierie di Bolzano*/Komisija, C-74/00 P un C-75/00 P, EU:C:2002:524, 83. punkts).
- 76 Attiecībā uz konkrētajiem šīs lietas apstākļiem ir jāatgādina, ka 2013. gada 2. jūlijā Komisija pieņēma lēmumu par procedūras sākšanu, ar kuru tā sāka formālo izmeklēšanas procedūru saistībā ar attiecīgo atbalsta pasākumu saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu, un aicināja ieinteresētās personas šajā gadījumā iesniegt savus apsvērumus. Ar Lēmumu 2014/883 Komisija konstatēja, ka attiecīgais finansēšanas projekts ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē un ka Polijas iestādēm tas ir jāatgūst, ciktāl tas ir ticis izmaksāts. Pēc tam šis lēmums tika atsaukts un aizstāts ar apstrīdēto lēmumu.
- 77 Turklāt no pārsūdzētā sprieduma 79. punkta izriet un šajā apelācijas sūdzībā tas nav apstrīdēts, ka ieinteresētās personas šajā gadījumā pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas netika aicinātas lietderīgi iesniegt savus apsvērumus par 2014. gada pamatnostādņu piemērojamību un iespējamo ietekmi, lai gan šīs pamatnostādnes tika publicētas 2014. gada 4. aprīlī, proti, pēc Lēmuma 2014/883 pieņemšanas un tātad pēc izmeklēšanas procedūras sākotnējās pabeigšanas.
- 78 Tādējādi ir jāpārbauda, vai Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 81. punktā varēja pamatoti konstatēt, ka ieinteresēto personu tiesības šajā gadījumā iesniegt apsvērumus par šo jauno tiesisko režīmu un it īpaši par 2014. gada pamatnostādņēm pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas ir būtisks procedūras noteikums LESD 263. panta izpratnē, kura pārkāpums izraisa šī lēmuma atcelšanu, un nav jāpierāda, ka administratīvajai procedūrai varētu būt bijis atšķirīgs iznākums.
- 79 Kā Tiesa jau ir nospriedusi, Komisija, nepārkāpjot ieinteresēto personu procesuālās tiesības, nevar pamatot savu lēmumu ar jauniem principiem, kas ieviesti ar jaunu tiesisko režīmu, nezaicinot pēdējās minētās iesniegt savus apsvērumus šajā ziņā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 8. maijs, *Ferriere Nord*/Komisija, C-49/05 P, nav publicēts, EU:C:2008:259, 70. un 71. punkts).
- 80 Tomēr pastāv princips, ka procedūras pārkāpums var izraisīt lēmuma pilnīgu vai daļēju atcelšanu tikai tad, ja tiek konstatēts, ka šāda pārkāpuma neesamības gadījumā apstrīdētajam lēmumam varētu būt atšķirīgs saturs (spriedums, 1986. gada 23. aprīlis, *Bernardi*/Parlaments, 150/84, EU:C:1986:167, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 81 Konkrētāk, runājot par ieinteresēto personu procesuālajām tiesībām, ja pēc tam, kad Komisija ieinteresētajām personām ir devusi iespēju iesniegt savus apsvērumus, un pirms Komisija ir pieņēmusi lēmumu attiecībā uz atbalsta projektu, notiek izmaiņas tiesiskajā režīmā un ja Komisija pamato šo lēmumu ar jauno tiesisko režīmu, nezaicinot šīs personas iesniegt savus apsvērumus par to, tikai tas, ka pastāv atšķirības starp tiesisko režīmu, par kuru minētajiem lietas dalībniekiem tika dota iespēja iesniegt savus apsvērumus, un režīmu, uz kuru tika balstīts šis lēmums, pats par sevi nevar izraisīt šī lēmuma atcelšanu. Pat ja attiecīgie tiesiskie režīmi būtu mainījušies, rodas jautājums, vai, ņemot vērā šo režīmu tiesību normas, kurām ir nozīme šajā lietā, minētās izmaiņas varēja mainīt apstrīdētā lēmuma saturu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 8. maijs, *Ferriere Nord*/Komisija, C-49/05 P, nav publicēts, EU:C:2008:259, 78.–83. punkts).

- 82 Līdz ar to Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 81. punktā nospriežot, ka ieinteresēto personu tiesībām iesniegt apsvērumus tādos apstākļos, kādi ir šajā lietā, piemīt būtiska procedūras noteikuma raksturs LESD 263. panta izpratnē, kura pārkāpums izraisa apstrīdētā lēmuma atcelšanu, un nav jāpierāda, ka šo tiesību pārkāpums būtu varējis ietekmēt šī lēmuma saturu.
- 83 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā arī minētā sprieduma 83. punktā, noraidot Komisijas argumentāciju, ar kuru tā centās pierādīt, ka apstrīdētā lēmuma saturs būtu identisks, ja ieinteresētajām personām šajā lietā būtu bijusi iespēja iesniegt apsvērumus par 2014. gada pamatnostādņēm, jo darbības atbalsts katrā ziņā nebija saderīgs ar iekšējo tirgu atbalsta ieguldījumam nesaderības ar šo tirgu dēļ. It īpaši Vispārējā tiesa noraidīja šo argumentāciju, pirmkārt, kļūdaini, kā tas izriet no šī sprieduma 82. punkta, pamatojoties uz to, ka nav jāpierāda, ka konstatētais pārkāpums būtu varējis ietekmēt apstrīdētā lēmuma saturu.
- 84 Otrkārt, Vispārējā tiesa ir pamatojusies uz būtiskiem grozījumiem, kurus tā bija identificējusi starp valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņēm un 2014. gada pamatnostādņēm, lai gan ar minēto argumentāciju Komisija tieši centās pierādīt, ka, lai kādi arī būtu ar 2014. gada pamatnostādņēm izdarītie grozījumi, darbības atbalsta nesaderības konstatējums ir balstīts uz citu juridisko pamatu, kas ir neatkarīgs no šīm pēdējām minētajām pamatnostādņēm, tādējādi, ka šo konstatējumu lietas dalībnieki nebūtu varējuši ietekmēt gadījumā, ja tie būtu varējuši iesniegt par tām savus apsvērumus.
- 85 Lai gan principā būtiska juridiskā pamata, uz kuru ir balstīts Komisijas lēmums, grozījumi var ietekmēt šo lēmumu, tas tā nav gadījumā, ja šis lēmums turklāt ir balstīts uz autonomu juridisko pamatu, kas nav ticis grozīts un kas pats par sevi ir minētā lēmuma pamatā.
- 86 Līdz ar to ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa, nepārkāpjot šī sprieduma 70.–75. punktā, kā arī 79. un 81. punktā izklāstīto judikatūru par ieinteresēto personu procesuālajām tiesībām, nevarēja ne konstatēt, ka nav jāpārbauda, kāda ietekme uz apstrīdēto lēmumu ir tam, ka pirms šī lēmuma pieņemšanas ieinteresētās personas nav aicinātas paust savu viedokli par 2014. gada pamatnostādņēm, ne arī konstatēt šādu ietekmi, neizvērtējot Komisijas argumentāciju, kas vērsta uz to, lai pierādītu minēto lēmumu pamatojoša autonoma un neatkarīga juridiskā pamata esamību.
- 87 Iepriekšējā punktā izklāstīto konstatējumu neatspēko citi Tiesā izvirzītie argumenti, it īpaši, pirmkārt, argumenti, kas izriet no 2008. gada 11. decembra sprieduma Komisija/*Freistaat Sachsen* (C-334/07 P, EU:C:2008:709). Protams, šī sprieduma 55. punktā Tiesa būtībā norādīja, ka no LESD 108. panta 2. punkta, kā arī no Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izriet, ka, tiklīdz Komisija nolemj uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru par atbalsta projektu, tai ir jādod iespēja ieinteresētajām personām, kuru starpā ir arī viens vai vairāki attiecīgie uzņēmumi, iesniegt savus apsvērumus, un šim noteikumam ir būtiska procedūras noteikuma raksturs.
- 88 Tomēr, no vienas puses, minētais spriedums attiecas uz Komisijas pienākumiem formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas dienā. No otras puses, tajā ir izvirzīts jautājums par jaunu noteikumu piemērošanu, kas ir pieņemti pēc atbalsta projekta paziņošanas. Tādējādi tajā ir aplūkoti jautājumi, kas atšķiras no šajā apelācijas sūdzībā izvirzītajiem jautājumiem, jo tiesības iesniegt apsvērumus, uz kuriem pamatojas Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK*, attiecas uz tiesiskā režīma maiņu, kas notika pēc tam, kad minētie lietas dalībnieki tika aicināti iesniegt savus apsvērumus, un pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.
- 89 Otrkārt, šī sprieduma 86. punktā izklāstīto konstatējumu neliek apšaubīt arī argumentācija, ko sniegusi gan Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK*, gan Polijas Republika un saskaņā ar kuru ieinteresēto personu tiesības iesniegt apsvērumus tādā situācijā, kāda ir šajā lietā, ir jāizvērtē, ņemot vērā Hartā aizsargātās pamattiesības, it īpaši tās 41. pantā paredzētās tiesības uz labu pārvaldību, kura ir viena no tā sastāvdaļām.

- 90 Šajā ziņā ir jākonstatē, kā to apgalvo Komisija un kā secinājumu 52. punktā ir norādījis arī ģenerāladvokāts, ka Hartas stāšanās spēkā nav grozījusi LESD 108. panta 2. punktā piešķirto tiesību raksturu un tās mērķis nav arī grozīt ar Līgumu ieviestās valsts atbalsta kontroles raksturu.
- 91 Turklāt pretēji tam, ko Polijas Republika ierosina ar tās vispārējo apgalvojumu, kas izklāstīts šī sprieduma 56. punktā un kas attiecas uz iespējamu pamattiesību aizskārumpu, uzreiz nevar konstatēt, ka atšķirības starp abiem tiesiskajiem režīmiem, par kuriem ir runa šajā lietā, padara neiespējamu pierādīt, ka tas, ka ieinteresētajām personām tiek liegta iespēja iesniegt apsvērumus par 2014. gada pamatnostādņēm, var ietekmēt procedūras iznākumu. Gluži pretēji, tieši šādu atšķirību dēļ attiecīgā gadījumā var tikt istenota šāda pierādīšana. Jautājums par to, vai neapspriešanās ar ieinteresētajām personām šajā lietā par 2014. gada pamatnostādņēm patiešām varēja ietekmēt Komisijas apstrīdētajā lēmumā izdarīto secinājumu, attiecas uz pirmā pamata otrās daļas un otrā pamata būtību.
- 92 Treškārt, attiecībā uz šī sprieduma 52. un 59. punktā izklāstītajiem argumentiem, kas balstīti uz ģenerāladvokātes E. Šarpstones secinājumiem lietā Spānija/Komisija (C-114/17 P, EU:C:2018:309), pietiek norādīt, ka 2018. gada 20. septembra spriedumā Spānija/Komisija (C-114/17 P, EU:C:2018:753) Tiesa nav izmantojusi tādu pašu argumentāciju, kāda ir ieteikta šajos secinājumos.
- 93 Ceturtkārt un visbeidzot, attiecībā uz argumentu, kas izklāstīts šī sprieduma 53. punktā un kas attiecas uz citās procedūrās izteikto aicinājumu dalībvalstīm un lidostām, kuras saņem atbalstu, iesniegt savus apsvērumus, ir jānorāda, kā secinājumu 54. punktā būtībā ir norādījis ģenerāladvokāts, ka apstākļi, pieņemot, ka tas ir pierādīts, ka Komisija esot ievērojusi ieinteresēto personu procesuālās tiesības, kā tās aprakstītas šī sprieduma 79. punktā, 23 procedūrās, uz kurām norāda Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK*, nekādā veidā negatīvi neietekmē apsvērumus, kas izklāstīti šī sprieduma 82. punktā un no kuriem izriet, ka tiesības, uz kurām šajā lietā atsaucas Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK*, nav būtisks procedūras noteikums, kura pārkāpšana vien izraisa apstrīdētā lēmuma atcelšanu.
- 94 Tādējādi pirmā pamata pirmā daļa ir jāapmierina.
- 95 Tomēr, kā izriet no šī sprieduma 82. punkta, šī sprieduma 82.–86. punktā konstatētās kļūdas var būt pamats pārsūdzētā sprieduma atcelšanai, ciktāl Vispārējā tiesa ir atcēlusi apstrīdēto lēmumu, tikai tad, ja 2014. gada pamatnostādņu normas, uz kurām Komisija ir balstījusies šajā lēmumā, faktiski nevarēja mainīt minētā lēmuma saturu. Kā izriet no šī sprieduma 91. punkta, jautājums par to, vai tas tā ir, attiecas uz apelācijas sūdzības pirmā pamata otro daļu un otro pamatu pēc būtības.
- 96 Līdz ar to pirmā pamata otrā daļa un otrais pamats ir jāizvērtē kopā.

Par pirmā pamata otro daļu un otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

– Lietas dalībnieku argumenti par pirmā pamata otro daļu

- 97 Pirmā pamata otrajā daļā Komisija apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 71.–89. punktā Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi un piemērojusi no 2008. gada 8. maija sprieduma *Ferriere Nord*/Komisija (C-49/05 P, nav publicēts, EU:C:2008:259) izrietošo judikatūru, uzskatot, ka Komisija šajā lietā ir pieļāvusi būtiska procedūras noteikuma pārkāpumu, nedodot Gdiņas pašvaldībai un sabiedrībai *PLGK* iespēju iesniegt savus apsvērumus par 2014. gada pamatnostādņēm.

- 98 Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* norāda, ka Komisija esot kļūdaini apgalvojusi, ka tās lēmums par atbalsta pasākuma saderību ar iekšējo tirgu nebija balstīts uz 2014. gada pamatnostādņēm. Kā Vispārējā tiesa to esot pierādījusi pārsūdzētā sprieduma 84. punktā, Komisija apstrīdētā lēmuma 245. un 246. apsvērumā esot tieši minējusi 2014. gada pamatnostādnes, vērtējot darbības atbalsta saderību ar iekšējo tirgu.
- 99 Turklāt, pretēji 2008. gada 8. maija spriedumam *Ferriere Nord*/Komisija (C-49/05 P, nav publicēts, EU:C:2008:259), Komisija šajā lietā nevar apgalvot, ka 2014. gada pamatnostādnes ietvertie novērtēšanas principi un kritēriji būtībā ir identiski tiem, kas ir ietverti iepriekšējā tiesiskajā režīmā.
- 100 Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* apstrīd Komisijas argumentu, saskaņā ar kuru, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 73. punktā norādot, ka, pirmkārt, lēmumā par procedūras sākšanu un Lēmumā 2014/883 un, otrkārt, apstrīdētajā lēmumā, Komisija, analizējot darbības atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, ir balstījusies uz dažādiem Līguma noteikumiem, lai izvērtētu darbības atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, ir istenojusi pārāk formālu pieeju. Valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņu un 2014. gada pamatnostādņu fundamentāli atšķirīgais raksturs izrietot, pirmkārt, no tā, ka pirmās minētās attiecas uz reģionālo atbalstu un otrās – uz nozaru atbalstu, un, otrkārt, no vairākiem argumentiem, kurus Vispārējā tiesa ir izklāstījusi pārsūdzētā sprieduma 67.–78. punktā.
- 101 Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* uzskata, ka tādējādi nekas nevar pamatot apgalvojumu, ka 2008. gada 8. maija spriedums *Ferriere Nord*/Komisija (C-49/05 P, nav publicēts, EU:C:2008:259) atbrīvo Komisiju no pienākuma apspriesties ar ieinteresētajām personām, ja tā uzskata, ka minētā apspriešanās nevar grozīt tās lēmumu. Ieinteresēto personu tiesībām iesniegt apsvērumus šajā gadījumā esot būtiska procedūras noteikuma raksturs, kura pārkāpums, kas konstatēts šajā lietā, izraisītu akta, kurā pieļauta kļūda, atcelšanu, nepastāvot nepieciešamībai pierādīt, ka administratīvajai procedūrai varētu būt bijis atšķirīgs iznākums.
- 102 Polijas Republika apgalvo, ka Komisija neņem vērā Vispārējās tiesas detalizēto izklāstu par būtiskiem grozījumiem, kas izdarīti ar 2014. gada pamatnostādņēm. Tas, ka šīs pamatnostādnes būtībā atšķiras no iepriekšējā tiesiskā regulējuma, izrietot no Komisijas argumenta, saskaņā ar kuru tā esot piemērojusi tikai 2014. gada pamatnostādņu 113. punkta pirmo kritēriju. Turklāt 2014. gada pamatnostādnes ietvertais kritērijs, kura mērķis ir atvieglot reģionālo attīstību, esot interpretēts atšķirīgi no kritērija par valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnes paredzēto ieguldījumu reģionālajā attīstībā.
- 103 Polijas Republika nevar arī piekrist Komisijas nostājai, saskaņā ar kuru nav nozīmes tam, ka 2014. gada pamatnostādnes tika pieņemtas, piemērojot kādu Līguma normu, proti, LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, kas atšķiras no tās paziņojuma “Kopienas vadlīnijas par lidostu finansēšanu un valsts atbalstu darbības uzsākšanai aviosabiedrībām, kas veic lidojumus no reģionālām lidostām” (OV 2005, C 312, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “2005. gada pamatnostādnes”), proti, 107. panta 3. punkta a) apakšpunktu. Lai gan šo abu Līguma normu kopīgais mērķis ir ļaut apstiprināt atbalstu, kas paredzēts noteiktu reģionu attīstībai, tajos ir paredzēti papildu nosacījumi dažādu atbalstu saderībai, it īpaši LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā pieprasot, lai piešķirtais atbalsts negrozītu tirdzniecības nosacījumus pretrunā kopīgām interesēm. Saskaņā ar 2014. gada pamatnostādņu 131. un 132. punktu, izvērtējot lidostas darbības atbalstu saderību, Komisija ņems vērā konkurences kropļojumus un ietekmi uz tirdzniecību.
- 104 Tas nozīmējot, ka pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas Komisijai bija jādod iespēja Polijas Republikai iesniegt savus apsvērumus par pārmērīgu konkurences izkropļojumu ierobežošanu, jo šis pienākums tika ieviests ar 2014. gada pamatnostādņēm. Tas pierādot gan šo pēdējo minēto grozījumu būtisko raksturu, gan to, ka apstrīdētajā lēmumā ietvertais vērtējums varētu būt atšķirīgs, ja Komisija būtu devusi Polijas Republikai iespēju iesniegt apsvērumus.

– Lietas dalībnieku argumenti par otro pamatu

- 105 Ar otro pamatu Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 89. punktā ir kļūdaini secinājusi, ka apstrīdētais lēmums ir prettiesisks, pamatojoties uz kļūdainu šī lēmuma un Lēmuma 2014/883 interpretāciju, kas ir izklāstīta minētā sprieduma 84.–87. punktā, tādējādi sagrozot abus šos lēmumus. Komisija turklāt apstrīd Gdiņas pašvaldības un sabiedrības *PLGK* izvirzītos argumentus, ar kuriem pēdējās minētās vēlas pierādīt otrā pamata neefektivitāti un nepieņemamību.
- 106 Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* uzskata, ka otrais pamats ir nepieņemams, jo tas attiecas uz faktu vērtējumu, un Komisija, kā tas izriet no Gdiņas pašvaldības un sabiedrības *PLGK* izvirzītajiem argumentiem attiecībā uz otrā pamata būtību, nav pierādījusi, ka Vispārējā tiesa, izvērtējot šos elementus, esot sagrozījusi apstrīdēto lēmumu. It īpaši Komisija neapšaubot faktu, ka, ciktāl tie attiecas uz apstrīdēto lēmumu un Lēmumu 2014/883, pārsūdzētā sprieduma 84.–87. punktā, kurus Komisija ir apstrīdējusi otrā apelācijas sūdzības pamata ietvaros, ir izskaidrotas vairākas šo lēmumu punktu virknes, proti, apstrīdētā lēmuma 196., 197., 198.–202., 245. un 246. punkts, kā arī Lēmuma 2014/883 227. un 228. punkts, kas attiecas uz faktu konstatējumiem, nevis uz tiesību interpretācijas jautājumiem.
- 107 Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* piebilst, ka arguments, kas ietverts replikas rakstā, ar kuru Komisija vēlas pierādīt otrā apelācijas sūdzības pamata pieņemamību, pats par sevi ir nepieņemams, jo Komisija skaidri nenorāda atbildes raksta uz apelāciju rindkopu, uz kuru tā šajā ziņā norāda.
- 108 Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* norāda, ka arī otrais pamats ir neefektīvs. Konkrēti, pamatojums, ko Vispārējā tiesa ir norādījusi apstrīdētā lēmuma atcelšanas pamatojumam, esot ietverts pārsūdzētā sprieduma 62.–79. punktā. Šis Komisijas iebildums attiecas uz minētā sprieduma 84.–87. punktu, proti, apsvērumiem, kurus Vispārējā tiesa ir paudusi tikai pakārtoti, atbildot uz citiem Komisijas argumentiem. Tas izrietot no pārsūdzētā sprieduma 80. punkta, saskaņā ar kuru “šos konstatējumus nevar atspēkot pārējie Komisijas argumenti”. Šajā ziņā Komisija vienīgi norāda, ka tā nepiekrīt Gdiņas pašvaldības un sabiedrības *PLGK* sniegtajai interpretācijai attiecībā uz šiem jēdzieniem.
- 109 Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* uzskata, ka 89. punkta pirmo teikumu var interpretēt tikai kā apstiprinājumu tam, ka Komisijas argumenti, kurus Vispārējā tiesa minējusi pārsūdzētā sprieduma 81.–88. punktā, nekādi neietekmē konstatējumu, saskaņā ar kuru Komisijas lēmums ir jāatceļ, pamatojoties uz šī sprieduma 62.–79. punktā izklāstītajiem argumentiem. Turklāt minētā sprieduma 89. punkta pirmajā teikumā esot pilnībā atspoguļota šī paša sprieduma 80. punktā veiktā nošķiršana.
- 110 Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK* apgalvo, ka otrais pamats katrā ziņā ir nepamatots. Komisija, šķiet, apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma 244. apsvērumā ietvertais secinājums ir neatkarīgs juridiskais pamats, kas ir izmantots, lai konstatētu darbības atbalsta nesaderību ar iekšējo tirgu šajā apsvērumā ietvertās frāzes “pēc būtības” dēļ. Taču šāda formulējuma izmantošana labākajā gadījumā varētu tikt uzskatīta par veidu, kā izklāstīt šajā lēmumā ietverto argumentāciju, nevis par pamatu, lai pamatotu valsts atbalsta saderību ar iekšējo tirgu. Līguma normas esot šāds juridiskais pamats, ko Vispārējā tiesa esot apkopojusi pārsūdzētā sprieduma 87. punkta pēdējā teikumā.
- 111 Turklāt Komisijas arguments šajā ziņā nerod pamatojumu minētā apsvēruma formulējumā. No pārsūdzētā sprieduma 87. punkta tostarp izriet, ka Komisija vērtējumu par Lēmumu 2014/883 veica LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunkta un valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņu kontekstā, savukārt par apstrīdēto lēmumu – LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta, kā arī 2014. gada pamatnostādņu kontekstā. Tādējādi pretēji tam, ko apgalvojot Komisija, darbības atbalsta nesaderības ar iekšējo tirgu konstatējums neesot balstīts uz LESD 107. panta 1. punktā ietverto vispārējo valsts atbalsta aizliegumu.

- 112 Komisija pārmetot Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 84. punktā ir nospriedusi, ka secinājums, saskaņā ar kuru darbības atbalsts nevar tikt piešķirts attiecībā uz neesošu lidostas infrastruktūru, izrietot no 2014. gada pamatnostādņu piemērošanas. Taču šāda minētā 84. punkta interpretācija, ņemot vērā tā formulējumu, esot kļūdaina.
- 113 Šķiet, ka Komisija arī apgalvojot, lai gan tas neizrietot no apstrīdētā lēmuma 244. un 245. apsvēruma, ka secinājuma – saskaņā ar kuru darbības atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, jo pats atbalsts ieguldījumam neesot saderīgs ar šo tirgu, – autonomija izrietot no tā, ka nav izpildīti LESD 107. panta 3. punkta nosacījumi. Tomēr šo nosacījumu neievērošana šajā lietā esot jāinterpretē kā sekas, kas izriet no neatbilstības 2014. gada pamatnostādņēm.
- 114 Līdz ar to Komisija nonākot pretrunā pati sev un atzīstot, ka darbības atbalsta vērtējums būtībā ir balstīts uz 2014. gada pamatnostādņēm. No tā izrietot, ka būtiskais apgalvojums, saskaņā ar kuru tas, ka ieinteresētajām personām šajā lietā tiek ļauts paust savu viedokli par 2014. gada pamatnostādņēm attiecībā uz darbības atbalstu, neesot ietekmējis apstrīdētā lēmuma saturu, nav pamatots.
- 115 Polijas Republika apgalvo, ka šis pirmais pamats nav pamatots. Ciktāl Komisija apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma saturs būtu bijis identisks, ja ieinteresētajām personām šajā lietā būtu bijusi iespēja iesniegt apsvērumus, Komisija nevarētu iepriekš noteikt to apsvērumu apjomu, kurus šis ieinteresētās personas būtu varējušas iesniegt, ja tām būtu bijusi šāda iespēja.
- 116 Apstrīdētā lēmuma 196. un 197. apsvērumā Komisija esot norādījusi, ka tā šajā gadījumā piemēros principus, kas izklāstīti 2014. gada pamatnostādņēs attiecībā uz darbības atbalstu. Apstrīdētā lēmuma 245. apsvērumā Komisija esot tieši norādījusi uz 2014. gada pamatnostādņēm, norādot, ka tas, ka darbības atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu tāpēc, ka pats atbalsts ieguldījumam nav saderīgs ar šo tirgu, ir tikpat atbilstošs 2014. gada pamatnostādņu kontekstā. Kā Vispārējā tiesa esot norādījusi pārsūdzētā sprieduma 84. punktā, Komisija apstrīdētā lēmuma 246. apsvērumā turklāt esot piemērojusi 2014. gada pamatnostādņu pirmo kritēriju, lai gan savā apelācijas sūdzībā Komisija esot norādījusi, ka tā esot piemērojusi tikai 2014. gada pamatnostādņu 113. punkta a) apakšpunktā minēto kritēriju.
- 117 Līdz ar to Polijas Republika uzskata, ka otrais pamats, ciktāl tas ir balstīts uz apgalvoto Komisijas veiktā vērtējuma divkāršo juridisko pamatu, ir nepamatots un ir pretrunā agrākiem Komisijas apgalvojumiem, kas ietverti gan apstrīdētajā lēmumā, gan tās apelācijas sūdzībā.

Tiesas vērtējums

– Par otrā pamata pieņemamību

- 118 Attiecībā uz Gdiņas pašvaldības un sabiedrības *PLGK* norādīto nepieņemamību attiecībā uz Komisijas argumentiem, kas izklāstīti tās replikas rakstā un kuru mērķis ir pierādīt otrā pamata pieņemamību, pietiek norādīt, ka, pat ja šīs argumentācijas ietvaros Komisija ir kļūdaini atsaukusies uz Gdiņas pašvaldības un sabiedrības *PLGK* atbildes raksta 35. un 36. punktu, nevis uz šī raksta 34. un 35. punktu, šāda neprecizitāte nav liegusi ne citiem apelācijas tiesvedības dalībniekiem identificēt elementus, kuri ietverti minētajā rakstā un uz kuriem Komisija vēlas atbildēt, ne Tiesai spriest par šo jautājumu. Komisijas argumentācija šajā aspektā nevar tikt uzskatīta par neskaidru tādā mērā, ka tā būtu jāatzīst par nepieņemamu.
- 119 Tādējādi šī sprieduma 107. punktā izklāstītais arguments ir jānoraida kā nepamatots.
- 120 Attiecībā uz šī sprieduma 106. punktā izklāstīto argumentāciju, pretēji tam, ko apgalvo Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK*, Komisija otrā pamata ietvaros ne tikai apstrīd Vispārējās tiesas vērtējumu attiecībā uz Lēmumā 2014/883 un apstrīdētajā lēmumā ietvertajiem faktu konstatējumiem, bet apgalvo, ka Vispārējā tiesa šos lēmumus ir kļūdaini interpretējusi, neatzīstot, ka darbības atbalsta

nesaderība ar iekšējo tirgu katrā no tiem ir balstīta uz autonomu un neatkarīgu juridisko pamatu, Lēmuma 2014/883 gadījumā uz valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņem un apstrīdētā lēmuma gadījumā uz 2014. gada pamatnostādņem.

- 121 Jautājums par to, vai Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi minētos lēmumus iepriekšējā punktā izklāstītajā veidā, ir apelācijas stadijā pieņemams tiesību jautājums, savukārt, kā izriet no Gdiņas pašvaldības un sabiedrības *PLGK* argumentācijas, jautājums par to, vai Komisijai ir izdevies pierādīt šo interpretāciju kļūdaino raksturu šajā lietā, attiecas uz otrā pamata būtību.
- 122 Līdz ar to otrais pamats ir jāuzskata par pieņemamu.

– *Par lietas būtību*

- 123 Vispirms, runājot par Gdiņas pašvaldības un sabiedrības *PLGK* izvirzīto argumentāciju, saskaņā ar kuru otrais pamats ir neefektīvs, pietiek norādīt, ka pārsūdzētajā spriedumā – pēc tam, kad tika atzīts, ka ieinteresēto personu tiesībām iesniegt apsvērumus tādos apstākļos, kādi ir šajā lietā, ir tāda būtiska procedūras noteikuma raksturs, kura pārkāpšana vien izraisa apstrīdētā lēmuma atcelšanu, un ka šo apsvērumu piemērošanas joma nevar tikt iepriekš noteikta, ņemot vērā izmaiņas, kas ieviestas ar jauno tiesisko režīmu, – Vispārējā tiesa katrā ziņā noraidīja Komisijas argumentāciju, kas vērstā, lai pierādītu, ka 2014. gada pamatnostādņu tiesību normas, uz kurām tā pamatojās apstrīdētajā lēmumā, nevarēja to ietekmēt. Ņemot vērā šo pēdējo minēto Vispārējās tiesas norādīto pamatojumu, otrais pamats nevar tikt atzīts par pilnībā neefektīvu.
- 124 Attiecībā uz pirmā pamata otrās daļas un otrā pamata pamatotību Komisija vispirms pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir nepamatoti paplašinājusi prasības priekšmetu pārsūdzētā sprieduma 86. punkta pēdējā daļā, norādot, ka “Lēmums 2014/883 tika atcelts un ka jautājums nav tik daudz par to, vai ieinteresētajām personām ir bijusi iespēja iesniegt savas piezīmes saistībā ar šo lēmumu, bet gan par to, vai tām ir bijusi šī iespēja to izdarīt formālās izmeklēšanas procedūras ietvaros. Taču lēmumā par sākšanu Komisija ir vienīgi norādījusi, ka darbības atbalsts principā nav saderīgs ar iekšējo tirgu, izņemot gadījumus, kad tas atbilst kritērijiem, kuri izklāstīti valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņēs.”
- 125 Šajā ziņā Komisija apgalvo, ka ar šādiem konstatējumiem Vispārējā tiesa ir vēlējusies uzskatīt, ka prasībā izvirzītais jautājums bija par to, vai ieinteresētās personas tika aicinātas iesniegt savus apsvērumus formālās izmeklēšanas procedūras ietvaros par konstatējumu, ka darbības atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, jo pats atbalsts ieguldījumam nav saderīgs ar šo tirgu.
- 126 Tomēr, pat pieņemot, ka Vispārējā tiesa būtu vēlējusies šādā veidā definēt jautājumu, kas radies tās izskatāmajā lietā, tomēr jautājums, ko Vispārējā tiesa faktiski izvērtēja pārsūdzētā sprieduma 63.–85., 87. un 88. punktā, attiecās uz neapspriešanos ar ieinteresētajām personām par 2014. gada pamatnostādņem pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas neatkarīgi no formālās izmeklēšanas procedūras.
- 127 Proti, attiecībā uz pirmajā instancē izvirzīto argumentu, saskaņā ar kuru Komisijai pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas esot bijusi jāsāk formālā izmeklēšanas procedūra, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 62. punktā atgādināja, ka saskaņā ar judikatūru procedūra, kuras mērķis ir aizstāt prettiesisku aktu, var tikt atsākta tieši tajā punktā, kad ir notikusi tās atcelšana, un Komisijai nav pienākuma atsākt procedūru, pārsniedzot šo konkrēto punktu, un ka šī judikatūra attiecībā uz Savienības tiesas atcelta akta aizstāšanu, ja konkrēto aktu nav atcēlusi tiesa, ir piemērojama arī gadījumos, kad prettiesisko aktu ir atcēlis un aizstājis tā autors. Minētā sprieduma 63. punktā Vispārējā tiesa precizēja, ka tas, ka Komisijai nav jāatsāk procedūra pirms konkrētā punkta, kurā noticis prettiesiskums, nenozīmē, ka pirms jauna lēmuma pieņemšanas tai principā nav jādod ieinteresētajām personām iespēja iesniegt apsvērumus.

- 128 Turklāt no iepriekšējā punktā minētajiem pārsūdzētā sprieduma punktiem, kā arī no tā 89. un 91. punkta izriet, ka pretēji tam, ko tiesas sēdē Tiesā apgalvoja Gdiņas pašvaldība un sabiedrība *PLGK*, Vispārējā tiesa, lai atceltu apstrīdēto lēmumu, ir pamatojusies uz to, ka Komisija nav izpildījusi savu pienākumu ļaut ieinteresētajām personām izteikties par 2014. gada pamatnostādnēm pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.
- 129 Tā kā secinājums, kuru Vispārējā tiesa izdarīja pārsūdzētajā spriedumā, tādējādi ir balstīts uz šo pārkāpumu, nevis uz jautājumu par to, vai ieinteresētajām personām tika dota iespēja izteikties formālās izmeklēšanas procedūras ietvaros, Komisijas arguments šajā ziņā izrādās neefektīvs.
- 130 Turpinājumā ir jānorāda, ka Komisija neapstrīd, ka apstrīdētajā lēmumā tā ir piemērojusi 2014. gada pamatnostādnes, lai analizētu darbības atbalsta saderību ar iekšējo tirgu.
- 131 Savukārt tā apgalvo, ka, noraidot tās argumentāciju, saskaņā ar kuru 2014. gada pamatnostādņu tiesību normas, kuras tā faktiski piemēroja apstrīdētajā lēmumā, negroza secinājumu, kuru tā izdarīja šajā lēmumā un saskaņā ar kuru darbības atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, Vispārējā tiesa nav ievērojusi šī sprieduma 81. punktā izklāstīto judikatūru un ir sagrozījusi minēto lēmumu.
- 132 Šajā ziņā ir jāatgādina, kā izriet no šī sprieduma 81. punkta, ka tādā situācijā, kāda ir šajā lietā, Savienības tiesa, lai pamatotu Komisijas lēmuma, ar kuru tas tiek piemērots, atcelšanu, nevar vienīgi identificēt grozījumus, kas ir ieviesti ar jaunu tiesisko režīmu, bet tai turklāt ir jāpārbauda, vai tiesiskā režīma maiņa varēja ietekmēt šo lēmumu.
- 133 Tādējādi neatkarīgi no tā, cik lielā mērā 2014. gada pamatnostādnēs ir ietverti grozījumi attiecībā uz iepriekš spēkā esošo tiesisko režīmu, un it īpaši, vai apsvērumi, kurus Vispārējā tiesa šajā ziņā ir izklāstījusi pārsūdzētā sprieduma 72.–77. punktā, pamatoti pamato secinājumu, kuru Vispārējā tiesa ir izdarījusi šī sprieduma 78. punktā un saskaņā ar kuru šādi grozījumi ir bijuši būtiski, ir jāpārbauda, vai Vispārējā tiesa varēja pamatoti noraidīt Komisijas pirmajā instancē izvirzīto argumentāciju, uz kuru ir norādīts šī sprieduma 131. punktā, ar citu pamatojumu, kas nav tas, kas izriet no šī sprieduma 82.–86. punkta, kuru kļūdaini ir norādījusi Vispārējā tiesa.
- 134 Šajā ziņā ir jānorāda, kā pamatoti apgalvo Komisija, ka Vispārējā tiesa būtībā, pirmkārt, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 69., 71.–78. un 88. punktā, tikai izklāstīja, cik lielā mērā apstrīdētajā lēmumā piemērotais tiesiskais režīms atšķīrās no tā, kas tika piemērots lēmumā par sāksanu un Lēmumā 2014/883, un, otrkārt, it īpaši šī sprieduma 69., 71., 78. un 84. punktā ir uzsvērusi, ka Komisija patiešām apstrīdētajā lēmumā ir piemērojusi 2014. gada pamatnostādnes un līdz ar to jaunas tiesību normas salīdzinājumā ar tām, par kurām ieinteresētajām personām bija iespēja izteikties.
- 135 Tomēr, kā apgalvo Komisija, no apstrīdētā lēmuma 244. un 245. apsvēruma izriet, ka darbības atbalsta nesaderības ar iekšējo tirgu konstatējums turklāt bija pamatots ar to, ka pats atbalsts ieguldījumam nebija saderīgs ar iekšējo tirgu. Konkrēti, norādot uz Lēmuma 2014/883 227. apsvērumu, 244. apsvērumā ir izklāstīts, ka “darbības atbalsta piešķiršana, lai nodrošinātu tāda ieguldījumu projekta darbību, kas gūst labumu no nesaderīga atbalsta ieguldījumam, pēc būtības nav saderīga ar iekšējo tirgu”. Komisija minētajā 244. apsvērumā arī precizēja, ka “bez ar iekšējo tirgu nesaderīgā atbalsta ieguldījumam Gdiņas lidosta nepastāvētu, jo tās darbību pilnīgi finansē no šā atbalsta, un darbības atbalstu nevar piešķirt neesošai lidostas infrastruktūrai”.
- 136 Apstrīdētā lēmuma 245. apsvērumā Komisija piebilda, ka “šis secinājums, kas pieņemts atbilstīgi 2005. gada Aviācijas vadlīnijām, ir vienlīdz atbilstošs arī saskaņā ar 2014. gada Aviācijas pamatnostādnēm un pietiekams, lai konstatētu, ka lidostas operatoram piešķirtais darbības atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu.”

- 137 Tādējādi no apstrīdētā lēmuma 244. un 245. apsvēruma, it īpaši no šajā pirmajā apsvērumā ietvertā vārda “pēc būtības”, kā arī no šajā otrajā apsvērumā minētā vārda “pietiekams”, izriet, ka atbalsta ieguldījumam nesaderība ar iekšējo tirgu pati par sevi bija pamats konstatējumam par darbības atbalsta nesaderību ar iekšējo tirgu. Turklāt ir skaidrs, ka Komisija nav pamatojusies uz 2014. gada pamatnostādņēm, lai apstrīdētajā lēmumā secinātu, ka atbalsts ieguldījumam nav saderīgs ar iekšējo tirgu, jo arī šajā apelācijas tiesvedībā šis pēdējais secinājums nav atspēkots.
- 138 Protams, kā Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 84. punktā, Komisija apstrīdētā lēmuma 245. apsvērumā ir precizējusi, ka secinājums, kuru tā ir izdarījusi šī lēmuma 244. apsvērumā, ir tikpat atbilstošs 2014. gada pamatnostādņu kontekstā. Tomēr, kā norāda Komisija, šādu atsauci uz šīm pamatnostādņēm nekādi nevar interpretēt kā norādi uz to, ka tā būtu piemērojusi minētās pamatnostādnes, lai izdarītu šādu secinājumu, bet gan tikai to, ka tas ir saistošs neatkarīgi no šīm pašām pamatnostādņēm un tād ar tām to nevar atspēkot.
- 139 Turklāt ir taisnība, kā Vispārējā tiesa ir norādījusi arī pārsūdzētā sprieduma 84. punktā, ka uzreiz pēc tam, kad tā bija izklāstījusi apsvērumus par savstarpējo saistību starp konstatējumu par atbalsta ieguldījumam nesaderību ar iekšējo tirgu un konstatējumu par darbības atbalsta nesaderību ar šo tirgu, Komisija apstrīdētā lēmuma 246. un 247. apsvērumā turpināja novērtēt šī pēdējā minētā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, norādot, ka pirmais atbalsta saderīguma ar šo tirgu nosacījums, kas definēts 2014. gada pamatnostādņēs, nav izpildīts un ka līdz ar to arī šī iemesla dēļ tas nav saderīgs ar iekšējo tirgu.
- 140 Turklāt no apstrīdētā lēmuma 254. apsvēruma izriet, ka Komisija ir balstījusies uz diviem juridiskiem pamatiem, lai konstatētu darbības atbalsta nesaderību ar iekšējo tirgu, proti, pirmkārt, atbalsta ieguldījumam nesaderību ar iekšējo tirgu un, otrkārt, faktu, ka darbības atbalsts vienkārši izraisa infrastruktūras dublēšanos, tādējādi neatbilstot leģitīmam vispārējo interešu mērķim, kas ir skaidri definēts kā 2014. gada pamatnostādņu saderīguma pirmais nosacījums.
- 141 Tomēr, kā būtībā apgalvo Komisija, no apstrīdētā lēmuma 244.–254. apsvēruma kopumā izriet, ka tā 244. un 245. apsvērumā paši par sevi bija balstīti uz konstatējumu par darbības atbalsta nesaderību ar iekšējo tirgu neatkarīgi no jebkādas 2014. gada pamatnostādņu piemērošanas šim atbalstam, jo apstrīdētajā lēmumā veiktais konstatējums par minētā atbalsta nesaderību ar iekšējo tirgu ir balstīts uz diviem autonomiem juridiskiem pamatiem. Šajā ziņā ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 86. punktā pati ir atzinusi, ka apsvēruma, saskaņā ar kuru darbības atbalsts neesot saderīgs ar iekšējo tirgu tāpēc, ka pats atbalsts ieguldījumam nav saderīgs ar šo tirgu, neizriet no kāda nosacījuma, kas būtu tieši paredzēts valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņēs vai 2014. gada pamatnostādņēs.
- 142 Līguma normu par valsts atbalstu loģikai ir raksturīgi, ka dalībvalstis nevar finansēt projektus, kuri pastāv tikai ar tāda atbalsta palīdzību, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu. No tā noteikti izriet, kā to būtībā apgalvo Komisija, ka secinājums, kuru tā ir izdarījusi apstrīdētajā lēmumā, nevar tikt atspēkots ar 2014. gada pamatnostādņu piemērošanu darbības atbalstam, jo vērtējumā par šī pēdējā minētā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu nevar neņemt vērā projektu, kuram minētais atbalsts ir paredzēts.
- 143 Turklāt, protams, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 85. punktā ir norādījusi, ka apstrīdētajā lēmumā ir vismaz neprecizitāte attiecībā uz atbilstošajām tiesību normām, uz kurām ir balstīts Komisijas konstatējums, ka darbības atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, jo pats atbalsts ieguldījumam nav saderīgs ar šo tirgu. It īpaši Vispārējā tiesa norādīja, ka Komisija apstrīdētā lēmuma 245. apsvērumā ir norādījusi, ka Lēmumā 2014/883 šis konstatējums ir izdarīts atbilstoši 2005. gada pamatnostādņēm, lai gan no Lēmuma 2014/883 227. un 228. apsvēruma izriet, ka Komisijas vērtējums šajā ziņā ir veikts valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņu ietvaros un pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

- 144 Vispārējā tiesa minētajā 85. punktā arī uzsvēra, ka Komisijas konstatējums, saskaņā ar kuru darbības atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, jo pats atbalsts ieguldījumam nav saderīgs ar šo tirgu, Lēmumā 2014/883 ir ietverts *ad abundantiam* un ir izvietots pirms šī lēmuma 228. apsvērumā izdarītā secinājuma, ka darbības atbalsts neatbilst kritērijiem, kas paredzēti valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņēs.
- 145 Tomēr, kā apgalvo Komisija, no pārsūdzētā sprieduma neizriet un turklāt tas nav pierādīts šajā apelācijas sūdzībā, kādā veidā šāda neprecizitāte varētu ietekmēt apstrīdētā lēmuma interpretāciju, it īpaši tādēļ, ka šī sprieduma 143. punktā izklāstītais konstatējums ir jāuzskata par tādu, kas izriet no juridiska pamata, kurš ir autonomš un neatkarīgs no 2014. gada pamatnostādņēm.
- 146 Runājot par šī konstatējuma, kāds tas ir ietverts Lēmumā 2014/883, *ad abundantiam* raksturu, tas, ka Komisija to esot izvirzījusi pakārtoti, nekādi nemazina tā autonomo raksturu, lai šajā lēmumā pamatotu Komisijas secinājumu, saskaņā ar kuru darbības atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu. Proti, šī konstatējuma autonomija šajā ziņā izriet, pirmkārt, no vārda “pēc būtības”, kas izmantots minētā lēmuma 227. apsvērumā, un, otrkārt, no tā, ka šāds konstatējums ir raksturīgs pašai Līguma normu par valsts atbalstu loģikai, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 142. punktā attiecībā uz analogisku konstatējumu apstrīdētajā lēmumā.
- 147 Tāpat, kā to būtībā apgalvo Komisija, tas, ka tā šo konstatējumu ir norādījusi Lēmuma 2014/883 227. apsvērumā un tāpat pirms tās secinājuma šī lēmuma 228. apsvērumā, saskaņā ar kuru darbības atbalsts neatbilst kritērijiem, kas paredzēti valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņēs, izriet no redakcionālas izvēles, kas nevar likt atspēkot minētā lēmuma interpretāciju, kāda tā ir izklāstīta iepriekšējā punktā.
- 148 Turklāt, tā kā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 81., 87. un 88. punktā uzsver, ka Komisija, izvērtējot darbības atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, savā Lēmumā 2014/883 ir piemērojusi valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnes, ar kurām tiek īstenots LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunkts, lai gan apstrīdētajā lēmumā tā ir piemērojusi 2014. gada pamatnostādnes, ar kurām tiek īstenota cita Līguma norma, proti, LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts, pietiek norādīt, kā to veic Komisija, ka šis apstāklis neietekmē ne apstrīdētā lēmuma interpretāciju, saskaņā ar kuru šajā pēdējā minētajā lēmumā veiktais konstatējums par darbības atbalsta nesaderību ar iekšējo tirgu ir balstīts uz juridisko pamatu, kas ir autonomš un neatkarīgs no 2014. gada pamatnostādņēm, ne to, ka, gluži kā tas izriet no šī sprieduma 142. punkta, šis juridiskais pamats saglabā savu spēkā esamību neatkarīgi no 2014. gada pamatnostādņu eventuālās piemērošanas.
- 149 Pārsūdzētā sprieduma 87. punktā Vispārējā tiesa arī uzsvēra, ka argumentu – kuru Komisija izvirzīja pirmajā instancē un ar kuru tiek apgalvots, ka konstatējums, saskaņā ar kuru darbības atbalsts neesot saderīgs ar iekšējo tirgu tāpēc, ka pats atbalsts ieguldījumam nav saderīgs ar šo tirgu, ir balstīts uz autonomu juridisku pamatu, kas izriet no Līguma, – neapstiprina ne Lēmuma 2014/883, ne apstrīdētā lēmuma formulējums.
- 150 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka, lai gan apstrīdētā lēmuma 244. un 245. apsvērumā sniegtais pamatojums ir īss, tas tomēr skaidri parāda, ka darbības atbalsts nevar tikt uzskatīts par saderīgu ar Savienības tiesību normām valsts atbalsta jomā, ja tā vienīgais mērķis ir finansēt projektu, kas pastāv tikai ar tāda atbalsta palīdzību, kurš pats nav saderīgs ar šiem noteikumiem.
- 151 Turklāt, lai gan ir taisnība, ka Komisija šajā kontekstā nav konkrēti atsaukusies uz LESD, no iepriekšējā punktā minētajiem apsvērumiem noteikti izriet, ka tās argumentācija šajā ziņā ir balstīta uz šī līguma normām. Kā izriet no paša LESD 107. panta formulējuma, kā arī Komisijas apstrīdētajā lēmumā veikta vērtējuma, tāda atbalsta kā attiecīgais atbalsts esamība ir jāvērtē, ņemot vērā šo pantu.

- 152 Tā kā, kā norādīts šī sprieduma 142. un 146. punktā, Līguma noteikumu par valsts atbalstu loģikai ir raksturīgi, ka dalībvalstis nevar finansēt projektus, kuri pastāv tikai ar tāda atbalsta palīdzību, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu, Komisijai nevar pārnest, ka tā nav precizējusi, ka apstrīdētā lēmuma 244. un 245. apsvērumā izklāstītā vērtējuma pamatā ir minētās normas, vēl jo vairāk tāpēc, ka tai nevar pārnest, ka tā šajā kontekstā nav citējusi specifisku Līguma normu. Tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 87. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka konstatējumam, ka darbības atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, jo pats atbalsts ieguldījumam nav saderīgs ar šo tirgu, nav pamatojuma Lēmuma 2014/883 vai apstrīdētā lēmuma formulējumā.
- 153 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jānorāda, ka pat gadījumā, ja ieinteresētajām personām šajā lietā būtu bijusi iespēja iesniegt apsvērumus par 2014. gada pamatnostādņu pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas un ja tām būtu izdevies pierādīt, ka darbības atbalsts atbilst šajās pamatnostādņēs paredzētajiem atbilstošajiem kritērijiem, Komisija katrā ziņā minētā lēmuma 244. un 245. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ būtu pamatoti secinājusi, ka šis atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu. Noraidot Komisijas sniegto argumentāciju, lai pierādītu, ka apstrīdētā lēmuma saturs būtu bijis identisks, ja ieinteresētās personas šajā lietā būtu aicinātas izteikties par 2014. gada pamatnostādņu atbilstību, Vispārējā tiesa tādējādi nav ievērojusi šī sprieduma 81. punktā izklāstīto judikatūru un ir kļūdaini interpretējusi apstrīdēto lēmumu.
- 154 Līdz ar to ir jāsecina, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini nospriedusi, ka tas, ka Komisija šajā lietā ieinteresētajām personām nav devusi iespēju iesniegt apsvērumus par 2014. gada pamatnostādņu atbilstību pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, izraisa tā atcelšanu, un tādējādi pārsūdzētā sprieduma 91. punktā tā ir apmierinājusi pirmajā instancē izvirzīto sesto pamatu un atcēlusi šī lēmuma 2.–5. pantu.
- 155 Visbeidzot šis secinājums nevar tikt atspēkots ar citiem Tiesā šajā lietā izvirzītajiem argumentiem, it īpaši ar, pirmkārt, Gdiņas pašvaldības, kā arī sabiedrības *PLGK* uzsvērto apstākli, kuru Vispārējā tiesa ir norādījusi arī pārsūdzētā sprieduma 87. punktā un saskaņā ar kuru Komisija ir izvirzījusi pirmo reizi Vispārējās tiesas sēdē konstatējumu, kas ir izklāstīts šī sprieduma 143. punktā.
- 156 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka, pat pieņemot, ka Komisija šo konstatējumu bija izvirzījusi tikai minētajā tiesvedības pirmajā instancē stadijā, tas katrā ziņā neietekmētu vērtējumu, kas ir jāveic saistībā ar pamatiem, kurus prasītāji pirmajā instancē izvirzījuši savas prasības pamatojumam, un it īpaši jautājumu par to, vai šajā lietā ieinteresēto personu tiesību iesniegt apsvērumus par 2014. gada pamatnostādņu pārkāpums izraisa šī lēmuma atcelšanu.
- 157 Otrkārt, runājot par šī sprieduma 104. punktā izklāstīto argumentāciju, pietiek atgādināt, kā tas izriet no šī sprieduma 62.–64. punkta, ka Vispārējā tiesā izvirzītos argumentus par Polijas Republikas tiesībām uz aizstāvību Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā nav izvērtējusi un līdz ar to šajā tiesvedības stadijā Tiesai tie nav jāvērtē.
- 158 Tādējādi pirmā pamata otrā daļa un otrais pamats ir jāapmierina.
- 159 No tā izriet, ka nav jāizvērtē Komisijas argumenti, ar kuriem tā vēlas pierādīt, ka, pieņemot, ka darbības atbalsta nesaderīgums ar iekšējo tirgu nav balstīts uz juridisku pamatu, kas ir neatkarīgs no 2014. gada pamatnostādņu, šo pamatnostādņu normas, kas apstrīdētajā lēmumā tika piemērotas, lai novērtētu šī atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, būtībā bija identiskas valsts reģionālā atbalsta pamatnostādņu normām, kas tika piemērotas Lēmumā 2014/883, kā rezultātā šajā lietā ieinteresēto personu apsvērumi par 2014. gada pamatnostādņu katrā ziņā šajā aspektā nebūtu varējuši ietekmēt šī pirmā lēmuma iznākumu.
- 160 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ. Tādējādi trešais pamats nav jāizvērtē.

Par lietas nodošanu atpakaļ Vispārējai tiesai

- 161 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmo daļu, ja Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu, tā var pati taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Vispārējā tiesā.
- 162 Šajā gadījumā Tiesas rīcībā ir nepieciešamie elementi, lai taisītu galīgo spriedumu par argumentāciju, kas izvirzīta prasības sestā pamata trešajā iebildumā par ieinteresēto personu procesuālo tiesību pārkāpumu šajā lietā, jo tām pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas nebija dota iespēja izteikties par jaunā tiesiskā režīma atbilstību. Šajā ziņā pietiek norādīt, ka šī argumentācija ir jānoraida kā neefektīva, jo šī sprieduma 70.–95. punktā un 132.–156. punktā izklāstīto iemeslu dēļ tas, ka Komisija nav aicinājusi minētās personas iesniegt apsvērumus par 2014. gada pamatnostādņu atbilstību, lai novērtētu darbības atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, katrā ziņā nevar izraisīt šī lēmuma atcelšanu.
- 163 Attiecībā uz pārējo daļu Tiesa uzskata, ka tiesvedības stadija neļauj taisīt galīgo spriedumu.
- 164 It īpaši, pirmkārt, attiecībā uz Gdiņas pašvaldības un sabiedrības *PLGK* iespēju Vispārējā tiesā atsaukties uz Polijas Republikas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, kā arī tās kā personas, kas iestājusies lietā pirmajā instancē, iespēju atsaukties uz šādu pārkāpumu ir jānorāda, kā tas izriet no šī sprieduma 62. un 63. punkta, ka Vispārējā tiesa nav lēmusi par šīm divām iespējām. Turklāt Tiesā, lai gan Polijas Republika ir norādījusi iemeslus, kuru dēļ tā būtu jāuzskata par tādu, kurai ir šāda iespēja, Komisija būtībā šajā ziņā vienīgi apgalvoja, ka Polijas Republika nav cēlusi prasību atcelt apstrīdēto lēmumu, pamatojoties uz tās tiesību uz aizstāvību vai tiesību uz debatēm, kas balstītas uz sacīkstes principu, pārkāpumu, un ka tā kā persona, kas iestājusies lietā, nevar izvirzīt šādu pamatu.
- 165 Otrkārt, pirmo līdz piekto prasības pamatu nav ne izskatījusi Vispārējā tiesa, ne tie ir apspriesti Tiesā.
- 166 Līdz ar to lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par prasības elementiem, uz kuriem ir norādīts šī sprieduma 164. un 165. punktā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 167 Tā kā lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai, lēmuma par tiesāšanās izdevumiem, kas radušies šajā apelācijas tiesvedībā, pieņemšana ir jāatliek.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) **Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2017. gada 17. novembra spriedumu *Gmina Miasto Gdynia un Port Lotniczy Gdynia Kosakowo*/Komisija (T-263/15).**
- 2) **Noraidīt sestā pamata trešo iebildumu, ciktāl ar šo iebildumu tiek apgalvots ieinteresēto personu procesuālo tiesību pārkāpums šajā lietā, jo šīm personām pirms Komisijas Lēmuma (ES) 2015/1586 (2015. gada 26. februāris) par pasākumu SA.35388 (13/C) (ex 13/NN un ex 12/N) – Polija – *Gdynia-Kosakowo* lidostas izveide pieņemšanas netika sniegta iespēja izteikties par Komisijas paziņojuma “Pamatnostādnes par valsts atbalstu lidostām un aviokompānijām” atbilstību.**
- 3) **Lietu nodot atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā lemtu, pirmkārt, par prasības atcelt tiesību aktu sestā pamata trešo iebildumu, par kuru tā nav lēmusi Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2017. gada 17. novembra spriedumā *Gmina Miasto Gdynia un Port Lotniczy Gdynia Kosakowo*/Komisija (T-263/15), un, otrkārt, par pirmo līdz piekto šīs prasības pamatu.**
- 4) **Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.**

[Paraksti]